

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 15. januar 2013. god.

Slučaj br. 2012-07

Faik Ibishi

Protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava tokom zasedanja dana 14. i 15. januara 2012. god. sa sledećim prisutnim članovima:

g-đa Magda MIERZEWSKA, Predsedavajući član
g-đa Verginia MICHEVA-RUSEVA, Član
g-din Guénaël METTRAUX, Član

Uz asistenciju

g-din John J. RYAN, Višeg pravnog službenika
gđica Joanna MARSZALIK, pravnog službenika
g-din Florian RAZESBERGER, pravnog službenika

uzevši u obzir gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkim postupkom Saveta 2008/124/CFSP od 04. februara 2008. god., Koncept Odgovornosti EULEX-a od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravila Procedura Komisije od 09. juna 2010. god.,

Nakon većanja donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 29. juna 2012. godine.

II. ČINJENICE

2. Podnosilac žalbe tvrdi da je svestan postojanja rasprostranjene i uticajne mreže pedofila na Kosovu, uključujući lokalne i međunarodne stanovnike, uz to i kadar EULEX-a. Svejedno, iz njegovih tvrdnji ne može se zaključiti da li je on, njegov rođak ili bilo koje lice koje je pod njegovim starateljstvom žrtva navodne mreže kriminalnih aktivnosti.
3. On tvrdi da je od 2007. godine pokušavao da uveri prvo istražne organe UNMIK-a a onda i EULEX-a da otpočnu istragu o aktivnostima navodnog kruga pedofila. On tvrdi da su sve njegove izjave i dokazi, koje je podnosio, ignorisani i da su oba, UNMIK i EULEX, odbili da sprovedu jednu takvu istragu.

III. ŽALBE

4. Bez pozivanja na neke posebne odredbe o ljudskim pravima, podnosilac žalbe tvrdi da EULEX odbija da pokrene krivičnu istragu o aktivnostima mreže pedofila, koja je, na osnovu njegovih podnesaka, dovela do kršenja člana 2. i 6. Evropske konvencije za zaštitu Ljudskih prava i osnovnih sloboda (u tekstu: Konvencija).

IV. ZAKON

5. Pre nego što se žalba razmotri o svojim zakonskim osnovama, komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su predstavljeni u Pravilu 29. njihovih pravila procedura.
6. Prema pravilu 25. paragraf 1. iz pravilnika o procedurama komisija može jedino da ispita žalbe vezane za kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata.
7. Što se tiče značenja reči "žrtva", Evropski sud za ljudska prava (ESLJP) je otkrio u mnogim slučajevima da "žrtva" unutar značenja Konvencije označava osobu direktno pogođenu postupkom ili propustom o kome je reč (vidi, među mnogim organima, *Amuur protiv Francuske*, 25. jun 1996, § 36, Izveštaji o presudama i odlukama 1996-III). U nekoliko prilika, kada je bilo lične i određene veze između direktne žrtve i žalioca, Sud je prihvatao žalbu od strane osobe, koja je smatrana indirektnom žrtvom. Da li je osoba takva žrtva zavisiće od postojanja specijalnih faktora koji daju žaliocu dimenziju i karakter koji se razlikuje od emotivne uznemirenosti koja se može smatrati neminovno uzrokovanom rodbini žrtve ozbiljnog kršenja ljudskih prava. Relevantni elementi će uključiti, između ostalog, postojanje i bliskost porodične veze, određene okolnosti odnosa, stepen do kog je ta osoba svedok događaja o kojima je reč (vidi, između ostalog, *Kurt*

najbolji interes za decu bio da budu oduzeta rodbini i da im se dodeli institucionalna nega.

Navodno maltretiranje u zatvorima i pritvornim centrima

24. Podnosilac žalbe takođe tvrdi da je bio izložen psihičkom mučenju u zatvoru, što je povreda Konvencije o mučenju. Žalba kao takva spada i takođe treba da bude ispitana u skladu sa članom 3. Evropske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u tekstu: Evropska Konvencija) koja glasi kao što sledi:

Član 3.

Zabrana mučenja

Niko ne sme biti podvrgnut mučenju, ili nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

25. Pre svega, Komisija napominje da može da ispita žalbe podnete u roku od šest meseci od dana navodnog kršenja prava kao što je regulisano pravilom 25. paragraf 3. u Pravilniku o radu. Prilikom ispitivanja ovog dela iz date žalbe, Komisija će iz svog razmatranja isključiti bilo koja navodna kršenja prava nad podnosiocem žalbe koja su se možda dogodila pre 30. decembra 2011. godine.
26. U meri u kojoj se može reći da se podnosilac žalbe nadovezuje na događaje koji su se desili nakon ovog datuma, Komisija konstatuje da nije potvrđeno, a kamoli prikazano, u datom slučaju da je EULEX na bilo koji način bio uključen u navodna kršenja prava.
27. U svakom slučaju, Komisija dalje konstatuje da zlostavljanje mora dostići minimalni nivo ozbiljnosti da bi spadalo u okvir člana 3. (EKLJP, Irska protiv Ujedinjenog Kraljevstva presuda od 18. januara 1978. god. Serije A br. 25, p. 65, § 162, ili, među mnogim drugim autoritetima, *Iwańczuk protiv Poljske*, br. 25196/94, § 50, od 15. novembra 2001. god.). Dalje se napominje da unutar značenja Konvencije protiv mučenja "termin "mučenje" označava bilo koje delo kojim se jednoj osobi namerno nanosi težak bol ili patnja, bilo fizički ili psihički" (Član 1.). Prema praksi rada Evropskog Suda za ljudska prava, mučenje čini "namerno nečovečno postupanje koje izaziva veoma ozbiljne i surove patnje" (vidi, među mnogim drugim autoritetima *Selmouni protiv Francuske* [GC], br. 25803/94, § 96, EKLJP 1999-V). Slično tome, član 165. PKZK definiše mučenje kao "bilo koje delo ili propust kojim su ozbiljan bol ili patnja, bilo fizički ili psihički, namerno naneti jednoj osobi". Međutim, Komisija konstatuje da podnosilac žalbe nije dostavio nikakve pojedinosti koje bi omogućile da se zaključi da je postupanje kojem je on bio izložen dovelo do nečovečnog ili ponižavajućeg tretiranja unutar značenja člana 3. Evropske Konvencije, a kamoli dovelo do mučenja unutar značenja iste odredbe ili unutar značenja člana 1. Konvencije protiv mučenja, ili člana 165. PKZK-a.
28. Komisija dalje napominje da se proceduralna obaveza EULEX-a da istraži navodne povrede člana 3. Konvencije javlja u određenim okolnostima. Naime, član 3.3. Zakona br. 03/L-053 o Pravnoj

protiv Turske, presuda datira od 25. maja 1998, Izveštaji 1998-III, §§ 130-134; *Yaşa protiv Turske*, presuda datira od 2. septembra 1998, Izveštaji o presudama i odlukama 1998-VI, § 71; i obrnuto, *Çakıcı protiv Turska* [GC], br. 23657/94, §§ 98-99, ESLJP 1999-IV). Komisija smatra da je primereno da usvoji kao svoj pristup razvijen od strane ESLJP-a. Prema tome, pravilnik o radu ne predviđa donošenje *actio popularis*; oni ne omogućuju pojedincima da se žale protiv navodnih postupaka ili propusta od strane EULEX-a *in abstracto* jednostavno zato što osećaju da oni krše ljudska prava.

8. Komisija konstatuje da nema indikacija da je sam žalilac ikada bio žrtva kriminalnih aktivnosti navodnog kruga pedofila. Niti je prikazano da je neko od njegove bliže rodbine bio žrtva navodnog kruga pedofila. Prema tome on ne može da tvrdi da je ili direktna ili indirektna žrtva u ovom slučaju. Stoga, navodno odbijanje EULEX-a da sprovede istragu o svojim postupcima ne utiče ni na koji način na prava podnosioca žalbe.
9. Prema tome, Komisija konstatuje da podnosilac žalbe ne može da tvrdi da je žrtva kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu unutar značenja pravila 25, paragraf 1, iz Pravilnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno, tvrdi da nema nadležnosti da ispita žalbu, nalazi žalbu neosnovanom unutar značenja člana 29. (d) iz njihovog Pravilnika o radu, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEOSNOVANOM.

U ime komisije,

John J. RYAN
Viši pravni savetnik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član